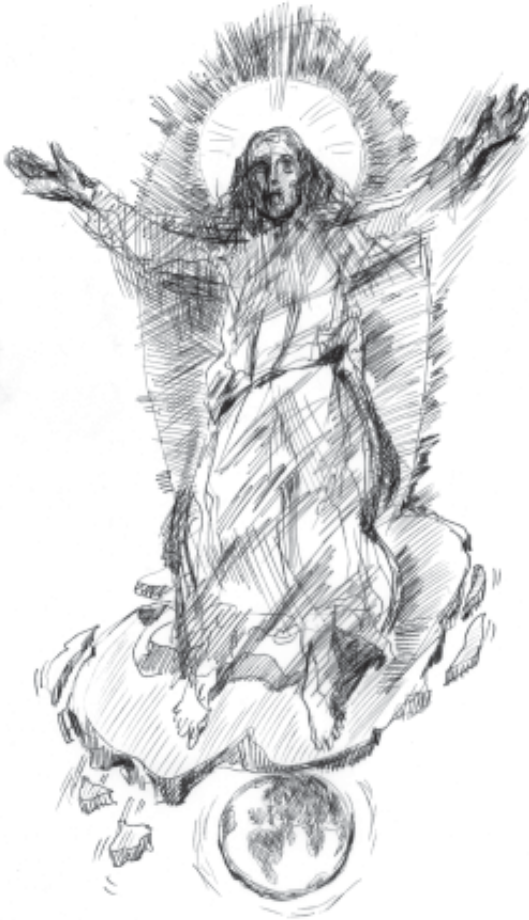

J Vi snakkes

om bl.a.:

Påske
side 2

To
fremmedord
side 3

Carding
side 4

Våren
side 7

Mega
side 8

Globalisering
side 10

Esto significa
side 12

Sandes
påskesalme
side 14

Kragerø
menighets
søndagsskole
side 16

Christina Kløvig

Påske

andakten

•Harald Monsen

De sto som lamslåtte. Apatien sto tegnet i ansiktene. Håpet var ute.

De hadde flyktet over de tørre slettene. Menn, kvinner og barn. De hadde ingen våpen, men bar likevel tunge bører: Alt de eide og hadde førte de med seg. De hadde gjort alt for å komme utenfor rekkevidde, men det gikk for sakte.

Nå sto de helt nede ved sjøen. Vannet var dypt, og det fantes ingen båter. Dypet bar ikke med seg andre løfter enn døden. Ingen utvei.

Støvskyen i horisonten vokste fra minutt til minutt. Nå kunne de skjelve hver rytter, hver vogn, og våpnene som reflekterte den lave solen. Folket var klemmt mellom havet og fienden.

Om kort tid ville slakteriene begynne. Her og der ble mange grepet av panikk og begynte å rope: Hvorfor ble vi med på dette? Hadde vi det ikke bedre som slaver?

«Da sa Moses til folket: Vær ikke redde! Stå bare fast, så skal dere få se hvordan Herren frelser dere i dag. Forslik som dere ser egypterne i dag, skal dere aldri se dem mer. Herren skal stride for dere, og dere skal være stille.» (Fra 2. Mos. 14)

Midt i alle våre påskeaktiviteter kan vi være stille for dette faktum:

Påskan er ikke vår kamp, for vi er uten utvei. I påskan er det Herren som strider for oss, Gud selv som taper...og vinner!

«Da, i den siste, fortvilede stunden,
revnet det veldige, håpløse hav!
Vi som var døde, gikk tørrskodd på bunnen,
midt mellom vannene, ut av vår grav.
Herren gikk med oss, hans utvei lå åpen:
veien fra døden til livet i dåpen!
Halleluja! Halleluja!»

(salme ved påskenattsgudstjeneste)

To fremmedord

Fremmedord trenger ikke være fremmede for oss. Mange av dem brukes ofte, andre må trekkes fram fra glemselen og atter andre vekkes til live i bestemte situasjoner og tidsepoker.

To fremmedord som på mange måter har ulike skjebner innenfor dette mønsteret, er solidaritet og empati.

Det første hadde sine glansdager da arbeiderbevegelsen sto sterkere enn nå. Og det fikk en midlertidig oppblomstring da fagforeninga som hadde ordet i navnet, fikk det kommunistiske regimet i Polen til å vakle. Ellers får ordet hvert år en vårpuss omkring 1. mai, sjøl om det knapt når de store masser lenger.

Derimot har empati blitt nit-tiårenes og det nye årtusens store moteord som trekkes fram i alle

sammenhenger der det er snakk om forholdet mellom mennesker. Mangel på empati (innlevelse eller medkjensle) synes å være rot til mye vondt i menneskelig samvær, og bare vi får nok av den, kan vi løse mange problemer.

Jeg forsøker ikke med dette å redusere betydningen av empati. Den både er der og har vært der til alle tider før ordet kom på hver manns tunger. Men oppblomstringen av ordet er ikke tilfeldig.

Både solidaritet og empati har et moralsk islett og forsøker å si oss noe om hvordan vi bør være. Men solidaritet er i hovedsak knyttet til fellesskap og grupper av mennesker, mens empati har sin tyngde i forholdet mellom enkeltpersoner. Og her ser vi også hvorfor ordene har fått ulike skjebner i bruk og glemsel. Nit-tiåra er innledningen til individualismens tidsalder, mens interessen for fellesskapsløsninger tilhører tidligere tiår.

Slik sett blir ordbruken et symptom på vidtrekkende forandring-er i samfunnet og folks måte å tenke på. Det er kanskje grunn til å stoppe opp før vi må trekke ordet solidaritet fram fra glemselen. Verken ordet eller innholdet har fortjent det.

Velkommen til levende musikk

•Bjørn Sandberg

Ordene er Robert Cardings, og møtestedet er statskirken i Kragerø. I vel åtte år har Carding vært organist her. På Johan Sebastian Bachs fødselsdag den 21. mars holdt han en konsert hvor både flygel og orgel ble benyttet til fremføring av hans musikk. Det ble en storartet opplevelse. En engasjert musiker orienterte publikum om de forskjellige verkene, og på den måten åpnet han veier inn til Bachs verden.

På orgelkrakken forteller Carding om sin bakgrunn. Han er som de fleste vet, født i England, nærmere bestemt i Bournemouth i 1953. Han forteller at hans musikalske utdanning begynte med pianospill da han var fire år, og det ble snart slått fast at han hadde absolutt gehør, dvs. evne til å oppfatte en tones høyde. Det er det ikke alle som har, men det er en viktig forutsetning for utvikling av musikalitet.

En tid spilte han klarinett, men la den snart på hyllen. Fra han var seks år var

han korgutt i den anglikanske kirke. Og der ble han «forelsket» i kirkeorgelet.

De kirkemusikalske tradisjoner i England er meget rike. Det var ingen tilfeldighet at Georg Friedrich Händel slo seg ned i London og kom til å øve stor innflytelse på både kirkelig og profan musikk.

Carding ble grepet av de gamle salmenes harmonier. Etterhvert modnet ønsket i ham: han ville lære å spille orgel. Men han innså at veien til orgelkrakken gikk gjennom pianospill. Fra elleve års alder hadde han både piano og orgel som instrument.

13 år var han da han begynte som assisterende organist i en kirke i Bourne-mouthområdet. En meget dyktig organist var hans lærer, særlig når det gjaldt barokkmusikk. I 17-18 års alderen gikk veien til Royal Academy of Music i London hvor han ble i fire år.

Men studiene var ikke forbi med det. Noe skulle han leve av, og han ble organist i en kirke i London mens han studerte videre. Han holdt i denne tiden også en rekke konserter.

Cembalo ble et tredje instrument for ham. Cembalo er forløperen for vårt moderne piano. Her er det ikke hammere som slår på strengene, men fjær som «knipser» på dem. Det gir en egen dyp, dirrende klang. Bach brukte det. Carding innrømmer at han gjerne skulle hatt et cembalo i kirken. «Men er det ikke gruelig dyrt med et slikt instrument?» «spør jeg, og får vite at slike finnes som byggesett, og nevenyttige menn i Kragerø skulle kunne bygge et. Jeg får bl.a. vite at sokneprest Westermoen er en slik hendig mann!

Carding forteller videre fra sitt musikalske liv. Snart ble han dirigent for et jentekor på en kostskole, og så for et blandet kor. I en periode var han beskjeftiget med kor og kirkemusikk 7 dager i uken, det ble ikke mye fritid der, nei! Men det hendte han gikk på fotballkamp. Musikken tok likevel mesteparten av tiden. «Jeg hadde ikke lyst til å bli gift med en domkirke,» smiler han. «Så fikk jeg se avertert en ledig stilling som organist i Fauske, og søkte, egentlig for moro skyld, og fikk den. Jeg hadde en dags betenkningstid av hensyn til skolen hvor

jeg arbeidet. Jeg slo til, og ble i Fauske i fem og et halvt år. Jeg likte meg der fra første stund, og var så heldig å få bygge opp et jentekor. Det kom på et høyt nivå. Foruten dette koret hadde jeg to til, og vi øvde fem dager i uken. Hvert kor øvde to ganger i uken.

En av Cardings korelever, Ingebjørg Kosmo, er i dag en av førstesolistene på Den norske Opera i Oslo. Det er en glede for ham, det legger han ikke skjul på. Så søkte han en stilling i Harstad, en by med mye musikk. Der er musikklinje på videregående, og de har Festspillene i Nord-Norge. I Harstad fikk han også mulighet til å bygge opp et godt jentekor, som han turnerte mye med. Med korene både fra Fauske og Harstad dro han bl.a. til England og Russland og over store deler av Norge.

I 1987 ble han norsk representant på den årlige Internasjonale mesterklasse og orgelkonkurranse i Mechelen, Belgia. Han vant orgelkonkurransen og ble invitert tilbake til Belgia for å studere og fordype seg i orgelspill og improvisasjon ved Lemmens Instituut i Leuven. Han ble tildelt stedets ypperste kvalifikasjon: Spezial diploma med utmerkelse.

Han fikk et belgisk statsstipend og tok et års studium i Belgia. Det var mye arbeid, han øvde 6 - 8 timer pr. dag. Han sier selv: «10 prosent talent og resten hardt arbeid.»

I Harstad likte han seg svært godt. Han fikk kone og etterhvert to barn, men klimaet der nord er strengt. Carding har familie i Syd-England, og det ligger langt unna Harstad. Hans kone er fra Oslo.

Dessuten er det vår her syd, mens sneen ennå ligger nordpå.

«Så ble det avertert en organiststilling i Kragerø. Her møtte jeg bare hyggelige mennesker, selv om kirken var forfallen og orgelet elendig». Han skjønnte fort at folk i Kragerø virkelig brydde seg om kirken sin, «de var begeistret og viste at de ville noe. Jeg fikk en god følelse for Kragerø.» Men Carding tok det forbehold at orgelet måtte repareres om han skulle tiltre stillingen.

Så ble penger stilt til rådighet av kommunen og menigheten, også større enkeltgaver kom inn. I 1994 var orgelet ferdig restaurert.

Et stort problem sto igjen. Akustikken var ikke god i kirkerommet. Dette hørte sammen med de seinere oppførte galleriene som «kvalte» lyden. Carding mener at akustikken ble veldig forbedret etter at de ble borte, og at at lydkvaliteten nå er førsteklasses. I dag er kirken det største og beste konsertlokale i Kragerø.

«Nå har vi et voksenkor, et kantori med 45 medlemmer, vi driver med to jentekor, de eldste har nådd et høyt nivå. Jeg synes jeg har vært heldig med orgelelever, den ene går nå på Norges Musikkhøyskole og gjør det meget bra. En annen elev studerer piano i Kristiansand. Slike ting har betydd veldig mye for meg.

Man skal være en tolk for hva komponisten mener, komme «på innsiden» av musikken. En skal helst ikke legge sin egen mening i det man spiller, det synes nå jeg. Det er også avhengig av det humør en er i. Men alt en gjør, skal være ærlig. Bach, som jeg spilte på konserten, krever

enormt med konsentrasjon. Å få spille ham, er et privilegium».

Carding leter etter ord når det gjelder å karakterisere Bachs musikk, «den er den mest guddommelige. Bach var ikke en eksentrisk kunstner, men organist i en vanlig kirke og menighet». Helt vanlig var han nå ikke, da, tenker jeg.

Carding gir uttrykk for at han gjerne vil nå folk med musikken, at den skal bety noe for den enkelte. «Onsdagskonsertene» han holder i kirken håper han kan glede og inspirere folk. Ikke alle liker alt de hører. Men de kan finne noe. De kan også uttale seg om det de ikke liker. Et uttrykk som «Finkultur» er noe tull! Kunsten er endel av vår kulturarv, den er for alle. Det som gjelder, er å nå andres sinn direkte ved hjelp av musikk, og det er fritt fram for folk å oppdage verdien selv. Man må også kunne erkjenne at det finnes musikk som ikke betyr noe for en, selv har jeg alltid slitt med Mozart og ikke kunnet forstå hans storhet. Kammermusikken hans virker på meg direkte kjedelig. På Operaen hørte jeg «Eigaros bryllup» og sov meg gjennom den. I forrige uke hørte jeg «Don Giovanni», det var stort, det ble et vendepunkt. Den norske Opera er veldig bra. Men jeg sliter med Wienerklassikerne, selv om Beethoven kan sprengte grenser, og jeg har mest sans for ham.

Mine barn blir også opplært i musikk. Det er en viktig del av utviklingen. Min datter synger bra og spiller orgel, min sønn spiller piano. Det er veldig spennende å se fremgangen deres.»

Carding føler at han har hatt en oppgave i Kragerø: «Jeg hadde ikke holdt ut

hvis jeg ikke hadde satt meg mål og hatt ambisjoner. Jeg presser korene så mye jeg kan. Dessuten er det viktig at kirken er åpen når jeg er her, så folk kan komme inn hvis de ønsker. Konserter er viktige, og nesten alle musikkens sjangre har utfoldet seg her, fra jazz og gospelmusikk til folkemusikk og klassisk.

Og det er et særdeles godt lag av ansatte jeg arbeider sammen med i kirken, alle er så positive. Det er veldig fint å jobbe her i Kragerø!» slutter Robert Carding.

Har man sett barnehagebarn utfolde seg ved å stå oppå kirkebenkene og «dirigere» når Carding improviserer på orgellet « Bæ, bæ, lille lam! « så vet man at han har evnen til å nå frem til sitt publikum, også de små. En liten jente som hørte ham spille Bach, danset oppover midtgangen, så sank hun ned på trinnet ved alterringen. Der ble hun sittende og se på alterbildet.

En av de mange ganger Carding spilte noe for meg ukjent, hvor han flettet inn en gammel salmemelodi, spurte jeg ham etterpå om dette var skrevet ned, og hvem komponisten var. «Nei, det var nok noe jeg improviserte for *det* øyeblikket!» var svaret.

Vårunder

• **Martha Løvstad**

Å være i dette, helt uten forsvar
er mer enn min tanke forstår.

Å være så sårbar og hjelpeløst glad
en berusende, brusende vår.

Å ikke ha stengsler som skygger for sol,
for regn og for skyer og vind,
men føle det tett og forunderlig nært
slik at det tar hele mitt sinn.

Få se at det spretter og spirer igjen
med godlukt fra alt det som gror
og følge en sang og en kvitrende lek
fra trærne – i fuglenes kor.

Få kjenne igjen og få hilse med smil
hver blomst og hvert vinkende strå.
Og alt er set samme, men likevel nytt
under himmelens luftige blå.

Ta alt inn i hjerte og tanke og sinn
og hilse med glede en vår;
få være en del av den hele natur
med takk for den rikdom jeg får.

Min vår, jeg vil holde deg fast her en stund,
jeg kan ikke slippe deg helt.
Jeg fikk deg på nytt en forunderlig gang;
så helt – og så ufortjent!

MEGA –

voksenkor med mega-oppslutning

• Roar Thorsen

Mega øver på Bedehuset hver tirsdagskveld.

Skulle du gå forbi Bedehuset i Løkka en tirsdagskveld, er det store muligheter for at du vil høre intens og kraftig korsang innenfra. For når 50-60 sangere tar i, så låter det så det høres.

Ja, du leste faktisk riktig. I Mega er det nå registrert hele 63 medlemmer, og det er egentlig ganske fantastisk. Koret har mer enn fordoblet seg i løpet av det siste året. Erfarne Mega-sangere klør seg i hodet, og har nesten vanskelig for å fatte det som skjer. Mens man i mange år har jobbet jevnt og trutt med en oppslutning på 12-15 sangere på øvelsene, er situasjonen med ett blitt en helt annen. Plutselig har både tidligere Singspiration-folk, pluss en rekke helt nye fjes, dukket opp.

En ganske utrolig og virkelig morsom opplevelse, sier dirigent Øistein Buen,

som nå deler ut både firestemte og femstemte note-ark villig vekk. Endelig kan han få brukt arrangementer som krever mer litt fyldigere deltagelse på hver enkelt stemme. Selv om jentene fortsatt dominerer, så er det slett ikke verst med gutter heller, og dermed er også både tenoren og bassen godt ivare tatt. Men det er absolutt

plass til flere.

Når det gjelder aldersfordelingen på sangerne, så er den godt spredt fra omkring 25 år og oppover til godt over 50 år. Det settes ingen krav til sangstemme, selv om det selvsagt er en fordel at en liker å synge. Miljø og trivsel settes høyt i koret, og innimellom syngingen blir det satt av god tid til sosialt fellesskap.

Hvordan ser så en øvelseskveld ut? Bladets redaksjon ville gjerne vite litt mer om det indre liv i Mega, så her er en beskrivelse av hva som skjer en tirsdagskveld i Bedehuset:

Målet er å starte opp øvelsen presis klokken 19.30, og de aller fleste er flinke til å komme presis. Etter litt tjo og hei, koselig å se deg, ønsker kveldens ”korkvert”, som er en av styremedlemmene,

velkommen, og gir noen korte beskjeder. Deretter går dirigenten rett på sak, og sørger for at både kropp og sangstemme får nødvendig oppvarming. Så er det rett på noteark og øvelse.

Repertoaret? Jo, det er både variert og allsidig, både hva tekst og melodi angår. Det er alt fra klassiske symfonier med bare "o" og "a" i teksten, Chorallerna-gospel, Bjørn Eidsvåg-sanger, til barbershops om fotball og TV-titting. Med andre ord noe for enhver smak, og til mange slags anledninger.

Øvelseskveldene skifter annenhver gang med "kort mat" og "lang mat". Kort mat betyr kaffe og en kakebit i pausen etter en times synging, mens lang mat er et godt kveldsmåltid som avslutning på kvelden. Et fast innslag er også "ord for dagen", som går frivillig rundgang alt etter som noen får lyst til å dele noen tanker med resten av koret. Her er det fritt opp til enhver hva en vil snakke om, eller det er noe en vil lese, eller synges en sang.

Alle øvelser blir avsluttet med at koret synger "velsignelsen" etter Magnus Beites melodi, og dette er nærmest en "hellig" stund for koristene. Og nåde

Øistein om han skulle glemme å ta med den!

Men det er ikke bare øvelse det dreier seg om. Av og til er det sangoppdrag, noen ganger på Bedehuset, men også av og til ute i andre lokaler.

Nylig ble det valgt nytt styre, der Einar Lande Johansen ble valgt til ny leder etter Håkon Nordahl. Johansen sier at styret vil jobbe aktivt for å komme enda mer ut og synges etter hvert, og gjerne på så varierte steder som mulig.

Til høsten er det også planer om å starte semesteret med en kor-weekend for å spleise medlemmene med familier enda bedre sammen.

Så er det enda flere som liker og synges, og som synes Mega-konseptet høres artig ut, så er det bare å ta en tur innom. Du skal bli godt mottatt!

Øistein Buen er korets dirigent, og gleder seg stort over den mega-store oppslutningen for tiden

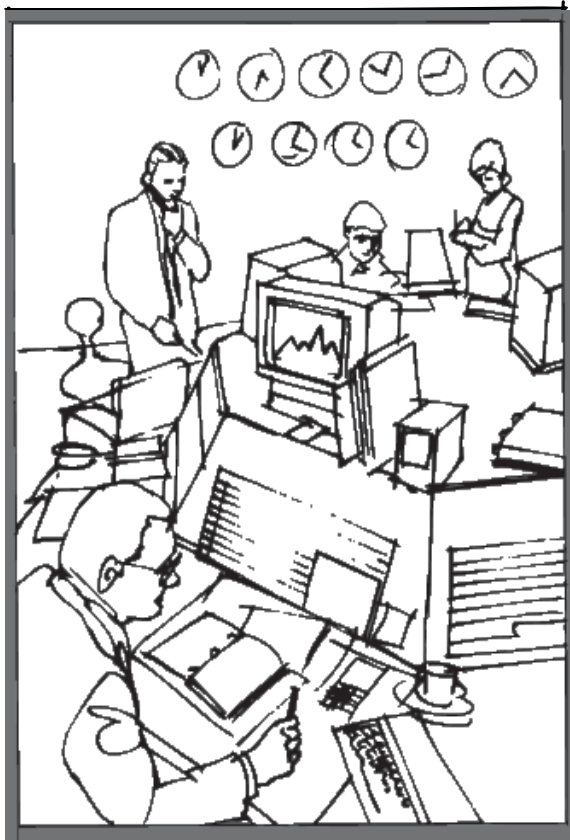
Globaliseringas motkrefter

• Olav A Drevland

Ikke lenger tilbake enn midt på 1980-tallet eksisterte det så godt som ikke noen *spekulasjonsøkonomi i verden*, - det ble stort sett kjøpt og solgt *varer* mellom landa. Etter press fra det vi enkelt kan kalle *pengemakta*, avskaffa så de vestlige landa alle kapitalreguleringer, - det ble innført fri flyt av penger, uten offentlig styring eller inngripen.

Resultatet har blitt kjøp og salg av penger, - med det som mål, ene og alene, å tjene mye penger på kort tid: Cirka 95 prosent av all handel i verden i dag er nettopp kjøp og salg av penger = rein *spekulasjon*, - bare 5 prosent dreier seg om kjøp og salg av varer.

Bortfallet av alle kapitalreguleringer, iverksatt altså av de rike vestlige landa, er det som har beredt grunnen for den ultraliberalistiske økonomiske politikken som verden preges av i dag. Denne politikken er det som ligger til grunn for de multinasjonale selskaperens seiersmarsj og dermed for den såkalte *globaliseringen av økonomien*. Resultatene av denne formen for globalisering skjønner vi når vi vet at

- de fem største selskapa i verden tjener mer enn hele Afrika og Midt-Østen
- de 226 rikeste milliardærene i verden tjener mer enn de 2,5 milliarder fattigste på jorda
- verdensbanken tjene i perioden 1980-92 cirka 5000 milliarder kroner bare på rentebetaling fra fattige land

Globalisering av økonomien dreier seg altså på ingen måte om - som man kanskje skulle tro - å gi alle verdens folk del i en økonomisk velstand som vi i vesten har til overmål. Snarere er denne typen globalisering en videreføring og forsterking av de rike landas totale økonomiske dominans - med ytterligere nød og elendighet for de fattige landa som nødvendig konsekvens.

Heldigvis har den økonomiske globaliseringa sine sterke motkrefter: Vi hører om store demonstrasjoner når pengelanda holder sine møter i Seattle, Praha, Nice og Davos, vi kjenner til ATTAC, - motstandsbevegelsen mot markedsliberal globalisering -, vi kan lese om forslag om «Tobin-skatt», - skatt på pengetransaksjoner -, vi merker oss krava om sletting av Ulandsgjelda.

Siste sterke tilskudd i denne floraen av motkrefter var den mektige samlinga som i månedsskiftet januar/februar i år ble arrangert i Porto Alegre sør i Brasil under navnet World Social Forum (WSF). Initiativet til samlinga var tatt av småkårsfolks organisasjoner i Brasil, - av de jordløse, av de fagorganiserte, av frigjøringsstologene -, samlinga bestod av 10 000 mennesker fra 120 land som ville markere standpunkter for *alternative framtidsideer* til dagens handelssystemer, til dagens finansmarkeder, til dagens fordeling og til dagens sysselsetting. Samla sett tegna møtet i Porto Alegre et nytt verdensbilde, - de fattiges, de ekskludertes verdensbilde -, ikke *mot* globalisering, men *for en annen* globalisering - mer i tråd med det vakre innholdet som vi

kanskje allerede - dessverre uten grunn -, legger i det *nå*: en samla verden der godene fordeles rettferdig.

Samlinga i Porto Alegre bar bud om at motstanden mot den nyliberale globaliseringa allerede er svært sterk - og *at den stadig er voksende*. Den fortalte oss at motstanden sprer seg fra land til land og den bar bud om at ulike motkrefter er i stand til å samarbeide: Fagorganiserte, småbrukere, naturvernere og vanlige forbrukere ser at de har felles interesser og slår seg sammen mot sosial dumping, mot agro-business og mot genmanipulering.

En av de som var til stede på Porto Alegre-møtet var Berge Furre - som representant for Norsk Bondeog Småbrukarlag.

I en artikkel som han skreiv etter møtet, sier han: «Ligg framtida i Porto Alegre?» Blant dei som tala med tro og glød og trass om menneskeverd, solidaritet, rettferdig fordeling, kulturarv - blant unge, kvinner, naturvernarar, fagforeingsfolk, intellektuelle, slumbuarar, småbrukarar? Tilhører framtida likevel dei - når dei hyllar verdiane menneskeslekta har skapt i sine beste stunder? Det er ikkje pengeverdiar, men åndsverdiar som løfter oss - over pengejegarsamfunnet mot eit fellesskap av en av menneskerettar og nestekjærleik.»

Hvis vi mener dette er kloke og betimelige ord, forplikter det oss også - som enkeltmennesker, som samfunnsmedlemmer og som menighetslemmer til engasjement og innsats - mot urett, for rettferdighet.

¡Esto significa vida!

• Andreas Mathisen

Romalda ser på oss med store brune øyne, og med et stort smil om munnen svarer hun på spørsmålet mitt om hva parsellene (åkerlappene) betyr for de. «Esto significa vida! Dette betyr liv. Det er en Guds velsignelse at hjelpen har kommet hit. Nos damos gracias a Dios cada día. Vi takker Gud hver dag for det dere i Norge betyr for oss.» Hun er alvorlig og jeg forstår at det hun sier er mer ord.

Vi har blitt tatt med ut i en av flere hundre bateyer som ligger på den Dominikanske Republikk. En batey er en arbeidsleir for sukkerarbeidere som jobber 15-16 timer daglig i stekende varme under umenneskelige forhold. Lønna deres strekker seg til et sted mellom 12 og 14 kroner dagen, og som eneforsørger for en familie på kanskje 8 personer sier det seg selv at situasjonen slik den er kan fortone seg ganske håpløs. I de fleste bateyene mangler lokalbefolkningen praktisk talt alt. Alt fra rent vann til skolebøker.

Romalda har ingen utdanning, men har gått en rekke kurs i regi av SSID. SSID er den lokale organisasjonen Kirkens Nødhjelp samarbeider med på den Dominikanske Republikk. I dag er hun

lærer for nesten 40 førskolebarn, hun er firebarns-mamma og aktiv på parsellene. I tillegg driver hun undervisning for voksne på ettermiddags tid. «Det viktigste er at vi lærer de å lese, skrive å regne. Det er det mange som ikke kan. Når fattige mennesker ikke kan lese, er det heller ingen i dette landet som har noe interesse av å fortelle oss hvilke rettigheter vi har.»

Det er ikke noe vanskelig å se at denne kvinnen virkelig brenner for det hun har viet livet sitt til. Kirkens Nødhjelp (KN) driver i samarbeid med SSID hjelpearbeid i ca 50 av de i alt 350 bateyene. Vi har tidligere vært på besøk hos mennesker som ikke har fått noe hjelp i det hele tatt, og fått litt følelse av den stemningen som hersker der. Apati er et dekkende ord. Uten håp for morgendagen.

I dag har vi blitt med til La Mula - en batey der KN har drevet arbeid i ca. 10 år. Det begynte med vann og latriner. I dag kan hver familie dyrke frukt og grønnsaker til egen husholdning, og kommer regnet i tide blir det kanskje nok til å selge litt også.

Denne forskjellen fra å ha ingenting til å ha fått litt betyr så utrolig mye. Så fort et lite lyspunkt slipper inn i hverdagen gir det håp. Verdifullt håp som bringer frem

den ekte livsgleden og pågangsmotet som bor i disse menneskene.

Og det er da ting begynner å skje. Sentrale og veldig viktige ord i forbindelse med hjelpearbeid er hjelp til selvhjelp. Derfor benytter KN lokale medarbeidere i sitt arbeid, og disse igjen lærer opp ressurspersoner som Romalda ute i de enkelte bateyer.

Den lille åkeren som vi besøkte virker for en middels strukturert nordmann både rotete og full av ugress. Men her vokser opptil 5-6 forskjellige typer grønnsaker nærmest oppi hverandre, og gir liv og håp. Hvis en nordmann skulle gjort dette ville det ganske enkelt ikke fungert.

Det en nordmann derimot kan gjøre er å forsøke å forstå at det nytter å hjelpe. Med få midler kan vi skape det lille håpet som skal til for å få frem den tidligere nevnte livsgleden og pågangsmotet. Det er uante krefter og ressurser som ligger gjemt i alle disse små, mørke skurene.

I skrivende stund er det ca 3 uker siden flyet landet, og vi kom hjem fra den

Dominikanske Republikk. Inntrykket jeg sitter igjen med er en stor optimisme for fremtiden. Det kan virke som en endeløs og umulig oppgave å skape kløften mellom fattige og rike mindre. Men det gode gamle havet består jo som kjent av dråper. Det er ikke gitt oss å forandre alt over natta. Men dersom vi kan gi en person som Romalda en oppmuntring for alt arbeid hun legger ned, har vi utrettet noe viktig.

Vi har et spesielt prosjekt i disse dager. En ny skole er primærønske for de som bor i La Mula. For 40.000 kroner kan vi bygge en god skole, og vi trenger hjelp. Alle monner drar, og ingen gave er for liten. Det nytter å hjelpe, og for hver krone som blir gitt stiger håpet og gleden blant fattige på den vest-indiske øya. Glede over at noen bryr seg om La Mula.

Romalda takker Gud for oss i Norge hver dag. La henne få mye å takke for også i tiden som kommer.

Skoleprosjekt i La Mula: konto nummer 2655 30 15935

Jakob Sandes sterke påskesalme

• Torbjørn Greipsland

- Bare en som selv har møtt evangeliet, kan skrive en salme som den Jakob Sande har gitt oss for påsken.

Det er generalsekretær Nils-Tore Andersen som sier dette til Kristelig Pressekontor om salmen «Du som låg i natti seine», som Sande skrev i 1931, bare 25 år gammel. Andersen har opp gjennom årene både som tidligere forlagssjef og sona medlem av Kulturrådets ankenemnd for litteratur, menn aller mest for sin egen del - vært opptatt av salmer og dikt.

Om Sandes salme sier han dette: - Jeg er så glad i den!

Som folk flest vet, er Jakob Sande mest kjent for viser med ikke alt for kristelige temaer. Mange kjenner til hans fine julesalme. «Det lyser i stille grender», men få kjenner påskesalmen. Salmen er med både i «Norsk Salmebok» og i «Sangboken».

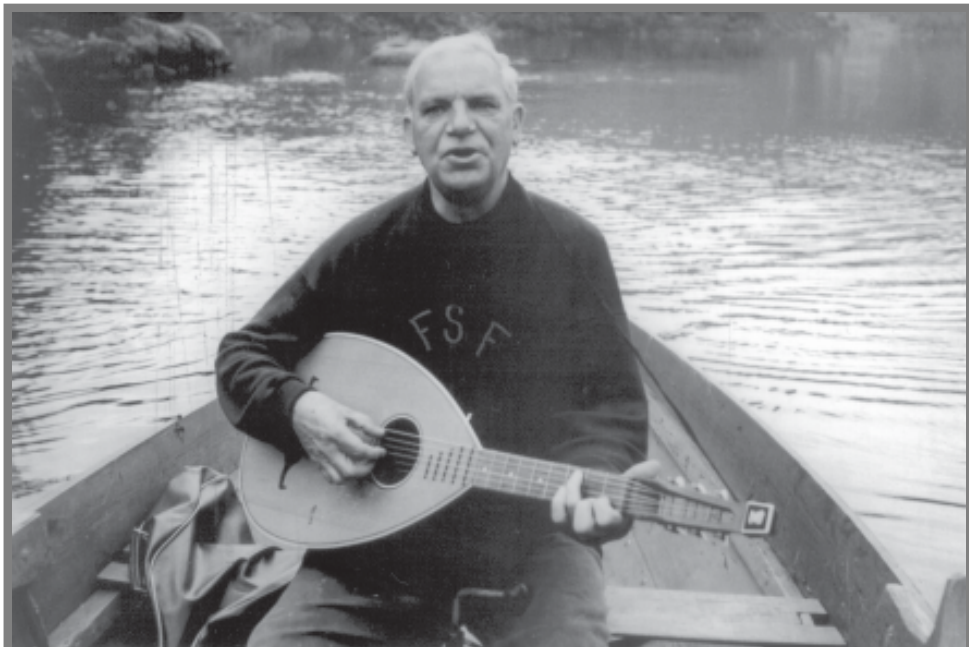
- Denne salmen er en av de mest sentrale påskesalmene vi har. Teksten går direkte og dypt inn i det

som er evangeliets innerste kjerne og langfredagens sterke innhold. Med en kraftig nynorsk språkdrakt og sterke ord, tegner han et bilde av den korsfestede og døende Kristus. Men han blir ikke værende i den fysiske lidelsen. Sande trenger inn i evangeliet og frelsens mysterium. Salmen blir avsluttet med en synders bønn om nåde - ekte og sterkt:

«Lær mi sjel kor du laut lida,
Syn meg såret ditt i sida, Styrk og
nør mi veike tru. Syn meg dine
merkte hender, Så eg frelst mitt
auga vender Opp til deg på
krossen, du.»

Om Jakob Sande sier Andersen at han var en sammensatt kunstner, en følsom sjel og et søkende menneske.

Men her i denne salmen har han for alle tider meislet inn sin bekjennelse til den lidende og korsfestede Jesus Kristus: - 'Å lat nådens blodstraum nå meg. Offerlam frå Golgata!»

«Syn meg dine merkte hender, Så eg frelst mitt auga vender Opp til deg på krossen, du,» skriver dikteren Jakob Sande i sin påskesalme.

KPK-foto: Gyldendals Bildearkiv.

Påskesalme

Du som låg i natti seine.
Sorgtyngd, vanvørd og åleine,
Skjelvande på såre kne,
Du som skåli trufast tømde
Medan alle dine rømde,
Stridsmann frå Getsemane.

Du som spotta vart og banna.
Kront med klungerkrans om panna,
Medan augo brann i sorg,
Du som stod i namnlaus pine,
Skild frå dei du kalla dine,
Einsam i Pilati borg!

Du som hekk til krossen nagla,
Medan blodut sveitte hagla
Frå di panne då du sa:
«Fader, kvifor gjekk du frå meg! «
Å, lat nådens blodstraum nå meg,
Offerlam frå Golgata!

Lær mi sjel kor du laut lida,
Syn meg såret ditt i sida.
Styrk og nør mi veike tru.
Syn meg dine merkte hender,
Så eg frelst mitt auga vender
Opp til deg på krossen, du.

Kragerø menighets søndagsskole

Som en del av dere allerede vet starter søndagsskolen vår nå klokka 11.

Vi deltar i begynnelsen av gudstjenesten. Ca. kl 11.15 går vi over til metodistenes barnerom og er der sammen med dem.

Nina og Kjell Arild Johansen i Metodistkirken har vært svært greie og positive til vår forespørsel om dette samarbeidet.

Nå kan hele familien komme felles til kirka. Barna våre får

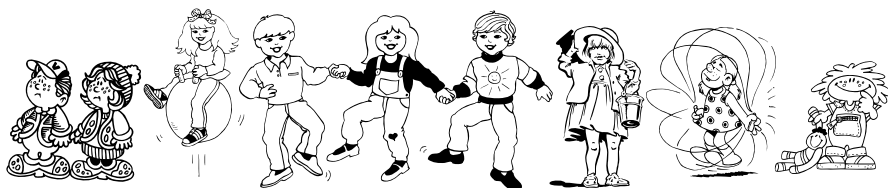
være med litt, delta med lystenning og en barnesang eller to. Vi startet sist søndag, det fungerte fint!

Vi får kjøre formiddagsopplegg også når det er kveldsgudstjeneste.

Hvert barn kan ta med 5-10 kr hver gang, til forbruk.

*Med vennlig hilsen
Ragnhild Landsend Mosen
og Henrica Lindholm*

- 25. mars kl. 11 Søndagsskole (kveldsgudstjeneste denne dagen)
- 01. april kl. 11 Søndagsskole (kveldsgudstjeneste)
- 08. april kl. 11 Palmesøndag, familiegudstjeneste
- 15. april kl. 11 Søndagsskole. Påskedag, formiddagsgudstjeneste
- 22. april kl. 11 Søndagsskole (kveldsgudstjeneste)
- 29. april kl. 11 Søndagsskole. Formiddagsgudstjeneste
- 06. mai kl. 11 Søndagsskole. Formiddagsgudstjeneste
- 13. mai Konfirmasjon. IKKE søndagsskole
- 20. mai Sommeravslutning

Blåveis

• **Martha Løvstad**

Blåveis – med din fjerne duft
fra kjølig mark og vissent løv,
tidlig står du der og fryser
på din lubne stilk om våren

I ditt øyes dype blå
skimter vi en flik av himmel.

Du er budet som vi venter,
håper på og lengter til.
Bedre kan det ikke være!
Dette må da være våren –
speilet i et blåveissmil.

Til Skåtøy med familien i år også

Fellesopplevelsen i fjor ga
mersmak

Felleskomiteen i Kragerø melder at den
går inn for Felleskirkelig familiearrange-
ment på Skåtøy søndag 10. juni.

Det blir båtortesje til Skåtøy. Kl 13
blir det samling i Skåtøy kirke. Alle barne-
kor inviteres til å delta sammen med Ivar
Skippervold. Sangnoter til fellesnummer
blir sendt på forhånd.

Skåtøy menighetsråd stiller også i år
med grillmat i forskjellige varianter og
en enkel natursti.

I tillegg til båtortesjen, kan man reise
ut og inn med ferje eller taxibåt.

Kirkens SOS

35 52 70 90

Vi snakkes **17**

Påskemorgen på Rapentangen

Levangsheia menighet er så heldige at de år etter år har fått låne hytta til Grethe og Reidar Sandvik til påskevake påskemorgen.

Selv om familien Sandvik selv bruker hytta i ferien er de velvilligheten selv til å låne den ut til menigheten denne tidlige morgenstunden. Slikt står det respekt av!!!

Hvert år er det like spennende om når tid sola står opp av havgapet og får vi se den ??

Det har ikke alltid vært pent vær og god sikt påskemorgen, men de åra som været slår til er det et praktfullt syn og en fin symbolikk.

Selv de mest morgentrøtte av oss angreir ikke på å ta turen til Rapen. Naturen her ute er en perle i seg selv!

I år blir Harald Monsen med. Han og Kjell Lundkvist leder oss gjennom en fin morgenstund med skriftlesning og fellessang.

Alle som blir med til Rapen må ta med seg egen mat og drikke, så det blir et hyggelig frokostfellesskap der også.

Velkommen!

Andakts-
telefonen

35 98 12 85

Konsert på Støle

Levangsheia barne og ungdomskor LBU-koret vil i år – etter å ha vært virksomme i sin nåværende form i 25 år – arrangere en vårkonsert lørdag 28 april kl.18.00 i Støle kirke.

Vi er igang med å sette sammen et program som kommer å omfatte mange stilarter der både kor, sangsolister og instrumentale solister vil delta.

Hva det endelige resultatet blir, kommer dere til å finne om ikke så lenge i lokalavisene, andre lokale media og på plakater. Det vil bli et meget variert program som skulle tilfrestille de flestes smak og interesser.

Konfirmasjoner

Kragerø prestegjeld

Skåtøy kirke
29. april kl.11.30

Støle kirke
06. mai kl.11.00

Kragerø kirke
13. mai kl.10.30 og 12.00

Studiepermisjon

Harald Monsen
har studiepermisjon
14.05 – 11.06

Døpte

Kragerø

- 25.02 Daniel Enge Minde
25.02 Isak Melby Bentsen
25.02 Kristoffer Kristiansen
25.02 Roger Lidsheim Johansen
25.02 Emma Minde Herregården
18.03 Benedicte Bastnes Tranberg,
døpt i Drangedal kirke.
18.03 Sanna Bærø Undhjem
18.03 Pia Strømme Bærø

Døde

Kragerø

- 10.02 Kjell Reinholdt Jensen
12.02 Gunnar Thorsdal
14.02 Nora Synnøve Johnsen
16.02 Randi Olsen
19.02 Lars Næss
24.02 Erna Kristine Bjåland Sørensen
13.03 Astrid Bjørnsen
14.03 Hjørdis Aagot Asmyhr
19.03 Marie Johanne Knutsen

Skåtøy

- 22.02 Gunvor Amanda Johnsen

Kragerø menighetskontor

Rådhuset - 3770 Kragerø
Tlf. 35 98 62 00 - 35 98 63 61
Sokneprest Leif Westermoen
Tlf. privat 35 98 18 15
Kapellan Harald Monsen
Tlf. privat 35 98 17 49
Soknediakon Henrica Lindholm
Tlf. privat 35 98 12 30

Kirkevergen

Rådhuset - 3770 Kragerø
Tlf 35 98 62 00 - 36 98 63 64
Kirkeverge Jon Arne Torp
Tlf. privat 35 98 21 22

Menighetsrådslederne

Kragerø: Inger Brunsvik 35 98 02 74
Skåtøy: Jonn Arvid Thorsen 35 99 13 57
Levangsheia: Anders Daland 35 98 72 18

Fellesrådets leder

Håkon Langlo 35 98 82 48

Vi snakkes

*Kirkeblad for Kragerø, Skåtøy og
Levangsheia*

Menighetskontoret
Rådhuset - 3770 Kragerø
Bank: 2655 55 76403

Redaksjonskomite

Sissel Dalen 35 98 12 68
Olav Drevland 35 98 23 61
Halvor Halvorsen 35 98 83 68
Jonn Arvid Thorsen 35 99 13 57

**Ta ansvar for kirken
du hører til!**

Send leserinnlegg! Ring inn spørsmål
og meninger! Ring inn gode ideer.
Bestill intervju!

12. april – Skjærtorsdag

Skåtøy kirke kl. 18.00 Påskemåltid med nattverd. Monsen

Legatsalen kl. 19.00 Påskemåltid med nattverd. Westermoen.

13. april – Langfredag

Støle kirke kl. 11.00 Jesu lidelseshistorie leses. Westermoen

Kragerø kirke kl. 11.00 Jesu lidelseshistorie leses. Monsen. Kantorigruppe

Kragerø kirke kl. 21.00 Korsets vei. En vandring i kirkerommet med bilder, korsang, musikk og tekster. Monsen.

14. april – Påskeaften

Steinmann, byens utsiktspunkt kl. 23.30 Påskenattsmesse. Westermoen. Kantorigruppe.

15. april – 1. påskedag

Rapentangen kl. 06.00 Påskevake ved soloppgang. Harald Monsen og Kjell Lundkvist. Ta med frokost til fellesmåltid!

Kragerø kirke kl. 11.00 Høytidsgudstjeneste. Westermoen. Kantoret. Oftring til menighetsarbeidet.

Skåtøy kirke kl. 11.30 Høytidsgudstjeneste. Monsen. Oftring til menighetsarbeidet.

16. april - 2. påskedag

Støle kirke kl. 11.00 Høytids/ familiegudstjeneste. Monsen. Barne – og Ungdoms-koret og Menighetskoret. Oftring til menighetsarbeidet.

22. april – 1. søndag etter påske

Hellekirken kl. 11.00 Familiegudstjeneste Alf Andreassen og Jostein Gjørum. Dåp. Oftring til Telemark Søndagsskolekrets.

Kragerø kirke kl. 11.00 Musikkandakt. Monsen. Oftring til Menighetsfakultetet.

29. april – 2. søndag etter påske

Skåtøy kirke kl. 11.30 Konfirmasjonsgudstjeneste. Monsen. Oftring til Rachel Trovis arbeid i Manilla.

06. mai – 3. søndag etter påske

Støle kirke kl. 11.00 Konfirmasjonsgudstjeneste. Monsen. Oftring til menighetsarbeid

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste. Westermoen. Oftring til Gautefall fjell-kirke

13. mai – 4. søndag etter påske

Kragerø kirke kl.10.30 og 12.00 Konfirmasjonsgudstjenester. Monsen. Oftring til menighetsarbeidet

17. mai

Kragerø kirke kl.11.00 Festgudstjeneste. Westermoen.

20. mai – 5. søndag etter påske

Stangnes kl. 12.00 Friluftsgudstjeneste. Bernt Olav Karlsen. Felles menighetskor. Kollekt til Gautefallkirken.

Kragerø kirke kl.11.00 Gudstjeneste. Westermoen. Dåp.

24. mai – Kristi himmelfartsdag

Jomfruland kl. 12.00 Friluftsgudstjeneste. Westermoen.

27. mai - 6. søndag etter påske

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste. Den norsk Sjømannsmisjons krets møte. Thorleif Engebretsen. Nattverd. Oftring til Den norske Sjømannsmisjon.

Hellekirken kl.11.00 Familiegudstjeneste. Westermoen og Kirsten H. Eliassen. Oftring til Normisjon – Telemark.